

ת"פ 13583/12 - מדינת ישראל - שלוחת לכיש נגד מיכאל ויקטור צמח - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

21 יוני 2023

ת"פ 21-12-13583 מדינת ישראל נ' צמח
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

מדינת ישראל - שלוחת לכיש
ע"י ב"כ עוה"ד ליטל נאוי ועווה"ד לירון גרינברג - נוכחות
נ ג ד

המאשימה

הנאשם

מיכאל ויקטור צמח - נוכח
ע"י ב"כ עוז"ד ג'רמי פרדג' - נוכח

גמר דין

א. רקע עובדתי

- כפי הנטען בעבודות כתוב האישום המתווך, במועד הרלוונטי לכתוב האישום התגorer הנאשם בכתובת ישפה 1/3 באשדוד (להלן: "הדים"), ואילו הוריו של הנאשם התגورو בכתובת ישפה 6/3 באשדוד (להלן: "דירת ההורים").
- ביום 20.07.2020 בסמוך לשעה 14:40, בדירת ההורים, גידל הנאשם סם מסוכן מסווג קנבוס ב- 26 עציצים ובמשקל כולל של 3.176.3 גר' נטו. עוד באותו מועד, החזק הנאשם בשם מסוכן מסווג קנבוס במשקל של 10.99 גר' לצריכתו העצמית.
- הנאשם הודה במינויו לו לעיל, ועל יסוד הדאותו זו הורשע בעבירה של **גידול, יצור, הכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים** (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"; "**פקודת הסמים המסוכנים**"), ובעבירה של **חזקת סם לצורך עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפה לפקודה.
- הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שתיתקיים תסקير בעניינו, תוך שירות המבחן יבחן לבקשת הגנה את שאלת ביטול הרשותה. עוד הצהירה המאשימה כי עדמתה העונשית הינה למסר שיכול ויזocha בעבודות שירות וכי הצדדים ישבו להידבר לאחר קבלת תסקיר.
- בעניינו של **הנאשם התקבלו 3 תסקרים מנת שירות המבחן**, ובתוספת המלצה לבקר בעניינו את הפן השיקומי, ולהורות על ביטול הרשותה. בתסקרים האמורים עומד שירות המבחן על קורות חייו וחוי' משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותים, יחסו לעבריות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותן נתוניהם הרלוונטיים לשאלת העונש.
- מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 23.04.2023, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבילות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

- המאשימה עדמה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם, על חומרת מעשיו בדגש על כמות העיצים הגדולה שבה גודלו צמחי הקנבות (26) ולפוטנציאל גידול הסם הגלום בהם. בהמשך לכך עתירה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם הנע בין כמה חודשים מאסר לבין-9 חודשים מאסר שיכול וירוץ בעבודות שירות.
- באשר לשאלת הרשותה, נטען כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בעניין זה **בhalacha כתוב**, וזאת בשים לב

עמוד 1

לחומרת העבירות ולכך שהלה לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להווגם לו ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. בסופו של יום, ומשנתנה דעתה לכך שהנאשם חף מהרשעות קודמות ושיתף פעולה עם שירות המבחן, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המבחן שהציג על ידה ולהשיט על הנאשם ענישה כוללת בדמות כמה חודשים מאסר שירותו וירוצו בעבודות שירות עונישה נלווה בדמות פסילה בפועל, פסילה מותנית, מאסר מוותנה, קנס כספי והצהרה על התcheinבות להימנע מביצוע עבירה.

9. **מנגד**, בא כוח הנאשם אשר לא חלק על מתחם העונש לו עתרה המאשימה (ומטעמו שלו נמנע מהפנות את בית המשפט לפסיקה מטעמו), הפנה לרף החומרה הנמוך שהיה טמון בנסיבות; אך שמדובר במעידה חד פעמייה מצד אחד של הנאשם; למצוות הבריאות הרועל של הנאשם (מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם הוגש וסומנו **ג/1**); וכי גידול הסם נועד לצורך צרכתו העצמי. בכל הנוגע לנسبות שאין הקשורות לביצוע העבירות הפנה הסגנור להודאותו של הנאשם, לחרטתו על מעשיו, לנטיותיו האישיות, ובכלל זה לגילו ולהיותו אדם נורטטיבי נעדר כל עבר פלילי, וכן שהנאשם נרתם להליך טיפולו במסגרת שירות המבחן וכי הרשעה תפגע בעתידו המתקoui. מכל האמור עתר הסגנור להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ולאמצץ את המלצה השירות המבחן לעניין העונש ולהסתפק בעניינו בענישה חינוכית-שיתוקית בדמות עבודות של"ז והצהרה על התcheinבות להימנע מביצוע עבירה.

10. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה الأخيرة", הביע חרטה על מעשיו ובקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש ויאמצץ את המלצה השירות המבחן לעניין העונש, ובכלל זה יורה על ביטול הרשעה.

דין והכרעה

.11

ראשית חוכמה אצ"ן, כי משנתתי דעת לי"מבחן הקשר הדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.10.2014) (להלן: "unei ג'אבר"); **ע"פ 1261/15 יוסף דلال נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (03.09.2015); וע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.06.2015)), באתי לכל מסקנה כי יש לראות במלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד.

.12

בעניינו המذبور בעבירות מאותה הסוג והקשריות לסטמים, שבנסיבותיהן הן דומות זו לזו, שנעברו בסמיכות זמינים ויש לראות בהן חלק מתוכנית עברינית שיטיתית אחת (ראו לעניין זה, ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 433-432 (1979)). בהינתן כל האמור לעיל, כך לדידי, ישנה זיקה הדוקה בין כלל מעשיו של הנאשם ויש לראות במלול מעשיו כ"איורע" אחד, בעוד שהשפעה על כל מעשה, בעל איורע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

.13

ממילא יצ"ן, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזרת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגיןו, וכל איורע יצקה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזרת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחייב בעפ"ג (מחוזי בא"ר שבע) **39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאי אבו רקייק** [פורסם ב公报] (26.12.2013)).

.14

לאור כל אלה, ובהתאם למתחם

גזרת הדין שאומץ בתיקון 113 **לחוק העונשין**, בית המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן

ижור את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה שמא יש מקום בנסיבות הנדון לסתות לקולה או לחומרה מהמתחש שייקבע.

ג. קביעה מתחם העונש ההורם

15. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעה מתחם העונש ההורם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגעת.
16. בכל הנוגע לעבירות הסמים אותן עבר הנאשם, נדמה כי אין צורך להזכיר מילוי בונגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקרה על מנת להגן על ערכיהם החברתיים מרכזים ובראשם החובגה להגן על שלומו של הציבור, בראותו, על בטחונו האישית ועל רכושו.
17. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשחק, מצוייםบทי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בונגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחורי מעשי עבירה המסכנים חי אדם במצבה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראאו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 עודדה נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] 11.12.1988); ע"פ 972/11 מדינת ישראל ישראל נגד יניב יונה [פורסם ב公报] 04.07.2012); ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 06.09.2012) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברוי כי שיקול ההרתקעה אינם בא במנין השיקולים שנשקלים לצורך קביעה מתחם העונש ההורם).
18. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן עבר הנאשם, יכולה להעיד גם הענישה אשר נקבעה בצדן. וכך, **העונש המרבי בין ביצוע עבירות גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר.**
19. בשים לב לכמויות הסם אותן גידל הנאשם והחזקק לצריכתו העצמית, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט בהמשך הדברים, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות הנדון מציה ברף שאיננו נמור כלל ועיקר.**
20. בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, מוביל להתעלם מכך שעסקין בשם 'קנבויס' אשר נמנה עם הסמים 'הקלים', ושאינו מצוי במדד חומרה גבוהה מבין הסמים השונים (כמוון שהדברים נאמרים מוביל שבית המשפט מקהל ראש ולו לרוגע בנזקים שגם סם 'קל' זה עשוי להסביר לנាស ולסבבתו), הרי שבשיקולים לחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבנסיבות הנדון אין מדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותו מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בוודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבנסיבות הנדון עסקין בנאים אשר תכנן את היטב את הדברים וככלל את מעשייו מבעוד מועד, עת הלה גידל את הסמים בדירתו או - 26 עציצים שונים כשברי, שבנסיבות אלו פוטנציאלי גידול הסם הינו גבוה (חרף טענתו של הנאשם שתוויות המבחן, לפיה הפקט הסם מהשתלים שגדלו בעיצים לא צלחה). צא ולמד, כי משקל הסם אשר נתפס ברשותו של הנאשם הינו עניין משתנה ודינמי, ותלויה במידה רבה במועד פשיטת רשות האכיפה על דירתו. שכן, אם שתלי הסם שגדלו על ידו או ב-26 עציצים הגיעו בסופו של יומם למשקל של 176.3 גר' נטו, הרי שבנקל ניתן לשער לאיזה משקל רב היו מגיעים השתלים שהלה גידל, אלמלא היה נתפס על ידי רשות אכיפת החוק. ברוי כי בית המשפט לא יחס לנאים גידול של כמות סם גדולה מזו המצוינת בכתב האישום המתוקן. אולם, את עיקר הדעת בעניין זה, יש לתת את הדעת למספרם הרוב של העיצים שבהם גידלו צמחי הסם דווקא ולא למשקל הסם שהופק מהם בסופו של יומם.
21. ברוח זו, נתתי דעתך למשקל הסם (176.3 גר' נטו), אותו גידל הנאשם, כשברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבואה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודת. כמו כן נתתי דעתך לכך שבנוסף לאלו הנאים החזק בדירתו בסם מסוון מסווג קנבויס לצריכה עצמית, במשקל של 10.99 גר' נטו, משקל שאיננו גבוה באופן מיוחד.
22. אשר **لسיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות**, כפי העולה מتفسרי שירות המבחן, הנאשם מסר כי

גידול והחזקת הסמים מצדנו נועדה לשימושו האישי ועל רקע משבר משפחתי שאליו הוא נקלע ועל מנת לחסוך בעליות. כמוון שאין בכרך כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירות, אך ברוי כי אין דין של אדם אשר מגדל סמים כדי למכור אותם לציבור, כדין אדם אשר מגדל שתילי סם מסווג קניבוס בעיצים בביוטו אך כדי לספק את התמכרוות. כפי הידוע עבירת גידול הסמים לא מבחינה בין מצבים שבhem גידול הסמים נעשה לצריכה עצמית לבן מצבים שבhem הגידול נעשה שלא לצריכה עצמית. במקרה הנדון, הרוי שאין כל אינדייקציה בכתב האישום לכך שהנאשם ביצע את עבירת הגידול כדי לספק או להפיץ את הסמים שגידל. אשר על כן, בהיעדר אמירה מפורשת בעניין זה, לא זו בלבד שאין לגוזר חזקה, לפיה הנאשם התקoon לספק את הסמים שגידל לאחרים, אלא שאף יש לפרש את מכלול הנסיבות בדרך המקרה עם הנאשם ולראות בסמים שגידל כלפיו שנוועדו לצריכתו העצמית בלבד (ראו והשו, [עפ"ג \(תל אביב-יפו\) 42358-10-14 אבי גיא נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (18.02.2015) (להלן: "**פרשת אבי גיא**").

23. לבסוף, נתתי דעתך לך שכתוצאה מעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנשובה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מחייב הראוי מהנזק הרוב ואורך הטווח שהן מביאות עמן. כאמור, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק בשימושים בסם, כי אם גם בני משפחתם, חבריהם ומקריהם וכן ב הציבור הכללי. לאפעם נדרשים המכוירים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מבאים לפגיעה פעם אחר פעם, בקנינו ובבטיחונו של הזולת. גם ניתן לנקל לשער ולדמת את מסכת הסבל והיסורים שעובריםبني משפחתם וחבריהם הקרובים של המכוירים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקירותם הולכים מדחוי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אףօ, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

24. בכל הנוגע **לענישה הנוגנת בעבירות של גידול הסמים והחזקתם לצריכה עצמית** בעבורן הורשע הנאשם, הרוי **שמדוינות הענישה** בעבירות אלה, מתחשבת בכך בפרק בוגע הסמים המסתוכנים בכלל, ובתופעת הקמת הגידולים הביתיים והקמת המעבדות הביתיות ההולכות וצוברות תאוצה בשנים האחרונות, בפרט. בחינת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל מכמה חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברוי כי לא אחת, במקרים חריגים, הוותה על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותניים וצוויל"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחרוי סורג ובריח לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מطبع הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שננתפסה, סוגו, אופיו ואופן הגידול, מטרת הגידול, נסיבותו האישיות של הנאשם, ועוד. להלן כמה גזרי דין שיש בהם כדי ללמד על אודוטות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הורשע הנאשם:
[בע"פ 8146 אביגל אבישלום נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (14.11.2017); [בע"פ 4512/15 יצחק בן זקה נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (02.12.2015); [בע"פ 314/16 גיא בן צבי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (22.02.2016); [עפ"ג \(י-מ\) 32398-04-16 חביב בן חי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (09.04.2017); [ת"פ \(שלום י-מ\) 17917-05-14 מדינת ישראל נ' דן מדינה אפשטיין נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (31.12.2014); [עפ"ג \(י-מ\) 7138-04-17 הוד יזרעאלי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (08.11.2017); ות"פ (שלום ת"א) [37106-04-21 מדינת ישראל נ' גרימברג ואח'](#) [פורסם בנבו] (19.12.2021).

25. כאן אכן, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפantha המאשימה, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. וכך, ובכל הנוגע [لت"פ \(שלום ב"ש\) 10022-10-19 מדינת ישראל נ' עטיה סראחין](#) [פורסם בנבו] (16.03.2020) שם, בשחת אש סמור לקיבוץ צאלים, בתוך חממה, גידל הנאשם 552 שתילים של סם מסווג קניבוס במשקל כולל של 462 גר' נטו, ללא היתר כדין. ברוי, כי מדובר בכמות שתילים גבוהה במיוחד (כמה מאות שתילים) ובכמות סם שימושה הרבה מהמרקחה שבעיניינו.

26. על כל פנים, וזאת חשוב להדגש, נהיר לביית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנען הענישה שהוצג לעיל, וудין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכון את מדיניות הענישה הנוגנת. עוד ראוי להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת

5768/10 ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב (ראו לעניין זה, [ע"פ 10/2015 פלוני נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (08.06.2015)). לעומת זאת לגורן עונשו של נאש על סמך כתורת העברות שבנה הוא הורשע ויש להתחשב במקרה הכל מקרה לגופו (ראו והשוו, [ע"פ 89/2009 ג'ורן אטיאס נ' מדינת ישראל](#), פ"ד מג(4) 170, [ועע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אף שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותן ישקל בבית המשפטטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו לעניין זה, [ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (25.06.2013))).

27. כללים של דברים, לאחר שנתתי את דעתני לעיקרונות המנחה בענישה, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות ביצוע העברות, כפי שפורט בהרחה לעיל, ובשים לב לסוגו של הסם, כמוותו ונסיבות גידולו והחזקתו, הריני לקבוע כי **על מתחם העונש ההולם במקרה הנדון לנوع בין מסטר קצר אשר במקרים המתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות, בין 10 חודשים מסטר בפועל.**

ד. שאלת ביטול הרשעה

28. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משוחכה ביצועה של עבירה יש להרשייע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשותה "עשה רק במקרים חריגים שבחריגים", שבהם קיימ יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאש מן הרשותה (ראו לעניין זה, למשל, [ע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ](#), (פורסם בנבזה; 14.04.2010); [ע"פ 5100/04 מסארווה נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (28.07.2014); [ועע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (10.11.2014)).

29. זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשותה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו, [ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל](#), פ"ד נב(3) 337 (1997) להלן: "הלכת כתב" או "פרשת כתב"); [ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש](#), פ"ד נ(3) (1996); [ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני](#), פ"ד נ(3) 685, 690 (2000)). כן ראו את מבחן העזר בעניין זה, כפי שאלה פורטו בפסקת כתב (בפסק דין של כב' השוו ש' לוי) [ובע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני](#), פ"ד נ(3) 685, 690 (2000).

30. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסקרים השירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, שוכנעתי כי במקרה זה **אין** נמנה בכלל אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיים סטיה מן הכלל, לפיו הנאשם שעבר עבירה ירושע בדיינו. **לא** מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדיר אותם "חריגים שבחריגים" וכי מתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשותו. למסקنتי זו הגעתי מכמה טעמים, שאוטם אפרט להלן.

31. **ראשית**, הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת כי הרשותה תפגע, לא כל שכן פגעה חמורה, בתעסוקתו או בשיקומו. כפי העולה מהדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן, מזה 3 חודשים הוא משולב בקורס בהנחלת חשיבותו, תוך שהלה הביע חשש כי לאחר סיום לימודיו הוא לא יוכל להשתלב בעבודה בתחום זה ולפרנס את חמשת ילדיו, ככל שהרשותה תיזוות על כנה.

32. ואולם, טענותו של הנאשם כי הוא משולב בקורס של הנהלת חברות נתענה בעלמא ללא תימוכין כמו גם טעنته כי הרשותה עלולה לפגוע בסיכוייו להשתלב בשוק העבודה והתעסוקה בעתיד. אכן, מצינו בפסקה מקרים שבהם בית המשפט נמנעו מהרשות עת נאש אף שלא הוכיח כדבוי פגעה ממשית בשיקומו או בתעסוקתו (ראו למשל, [ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (22.05.2014); [ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבזה] (01.04.2014)). **אלא שהמדובר במקרים חריגים ביותר**, שהם דבר בנאים שביצעו את העבירות עת היו בני 18 בלבד או שהתקיים בעניינים **צבר נסיבות** חריגות שהטה את הקף לכיוון ביטול הרשותם. בהיעדר אותו צבר נסיבות, הרי שהכלל היה ונותר כפי שנקבע בהלכת כתב: הוכחת קיומו של נזק ממשי ו konkreti הינו תנאי בלעדיו אין להימנעות מהרשות נאש, אפילו אם מדובר בנאש שהינו קטין (וكل וחומר בנאים בגין),

וראו בעניין זה דבריו של כב' השו' א' שהם ברע"פ 2180/14 **ספר שמואלי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (24.04.2014): "די בכך שאזכיר, כי גם בהנוגע להימנע מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבוגר, או ב'בוגר צער'י'" (להלן: "**ענין שמואלי**").

33. **שנית**, ברוח דברים אלו, מצאתי להביא את פסיקתו של בית המשפט המחווי מרכז בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (30.08.2015), שם נקבעה מעין "**מקבילות כוחות**", כאשר מידת הפגיעה הקונקרטית שהוכחה נדרשת כתנאי להימנע מהרשעה תעמוד ביחס ISR לחייבת העבירות המיחסות לנאים. במקרה שלפניו, בשים לב לחומרת העבירות שבahn הורשע הנאים, הרי שכתנאי לביטול הרשעתו נדרש היה שהלה יוכיח כדבוי קיומה של פגעה ממשית בשיקומו או בתעסוקתו. אשר על כן, וمشקעתי כי הנאים לא הוכיח שהותרת הרשעתו על כנה עלולה לגרום לו נזק ממשי, הרי שגם לא ניתן לקבוע שבנסיבות המקרה הנדון קיים יחס שאינו סביר בין הנזק הצפוי לנאים מן ההרשעה.

34. **ושלישית**, ואף שדי היה כאמור עד כה כדי לדחות את בקשתו של הנאים לסתים את ההליך הפלילי בעניינו ללא הרשעה, אציון כי אף לא השכנעתי שנית במקרה זה להימנע מהרשעתו מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. הנאים הורשע בשתי עבירות סמיים, שבצדיה של עבירת גידול הסם קבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר. מה גם (וכאמור זה מכבר), יש ליתן את הדעת לכך שבמקרה הנדון אין הדבר בגידול ספורדי או בהחזקת סם גרידיא, כי אם במעשים מוקפדים ומתחכנים באופן ייחודי, שלשם הוצאתם אל הפויל הנאים גידל את הסמים בדירתו הוריו ב-26 עציצים שונים. זאת ועוד, כפי שצווין זה מכבר, בידי המשפט מצוים להעלות תרומותם לשירות תופעת גידול הסמים וזאת בין היתר באמצעות אי גילוי סובלנות כלפי המורשעים בעבירות אלו (ראו והשו דבריו של בית המשפט המחווי בפרשת אבי גיא, לעיל וביע"ג (מחוזי תל אביב יפו) 15-10-4706 **מדינת ישראל נ' עמרי מסרי** [פורסם ב公报] (23.11.2015)).

בר依 כי כל מקרה צריך להיבחן לגופו, ובהתאם יתכן כי יהיו מקרים שבהם יהיה זה מוצדק להימנע מהרשעתו של מאן דהוא שהואשם בעבירות דומות לאלה שבעית הנאים, אולם לדידי, עניינו של הנאים שלפניו אינם בגדיר אותו מקרה חריג שבחרגים, וביטול ההרשעה במקרה עלולה לשגר לציבור מסר מוטעה ומטעה של סלחנות וסובלנות כלפי מגדי הטעמים בבitemם בניגוד לחוק.

35. לאור אלה, כאמור, שוכנעתי כי לא ניתן במקרה זה להימנע מהרשעתו של הנאים מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

36. כאן אף אציון, כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירוט המבחן להורות על ביטול הרשעתו של הנאים. יחד עם זאת, ברי כי המלצה של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד ובכל הבודד הראוי, בית המשפט אינו מחויב לה. כפי הידוע, ככל, שקהל שירות המבחן ומביא בחשבונו בעת גיבוש המלצה בעיקר את האינטרס האישי של הנאים. לעומת זאת, אמון בית המשפט על שיקילות אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצה של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקלול (ראו והשו, דבריו של כב' השופט מ' שmagar בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 318, 313 (1981); בע"פ 15/1472 **שי שעשו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17.05.2015); רע"פ 7389/13 **נתן טיטלבאום נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17.12.2013); רע"פ 13/5212 **שמעון נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.08.2013); בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל** [פורסם ב公报] (24.08.1981)).

37. לבסוף אציון, כי אף לא התעלמתי מיתר נתוני החובקים של הנאים, ובכלל זה מהעובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות ומכך שבדיקות השtan האחרונות שמסר הצביעו על ניקיונו מסמיים. כפי שיפורט בהמשך הדברים, נסיבות אלה בהחלט יקבלו את המשקל הראוי להן בשלב גזירת העונש המתאים לנאים, אולם לדידי אין בהן כלעצמן, בשים לב לכל האמור עד כה, כדי להביא לחריגה מהכלל לפיו נאים שנמצא אשם בביצוע עבירה - ירושע בדיינו.

38. לאור כל האמור, ו邏輯ically כי הנאים לא הוכיח שהרשעתו עלולה להסביר לו נזק ממשי, כך שלא ניתן לומר כי קיים

יחס שאין סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לו מן הרשעה; ולאחר ששותה כי לא ניתן במקורה הנדון להימנע מהרשעתו מבלתי פגוע באופן מוחותי בשיקול הענישה הרלוונטיים, **הריני מורה כי הרשותו של הנאשם תיוותר על כנה.**

ה. גזירות העונש המתאים לנאשם

39. כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקל את הניסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות.

40. בעניין זה, בנוסף לחולף הזמן מאז בוצעו העבירות, נתתי דעתך לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולעובדה כי זו הסתברותו הראשונה בפלילים. כן נתתי דעתך לפגיעה שעוללה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר ولو לריצוי בבדיקות שירות, וזאת לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בך, בשל מצבו הבריאות הרועוע (כעולה מהמסמכים שסומו נ/2, הנאשם אושפז במהלך חודש דצמבר 2022, בבית החולים לאחר שהלה עבר צנטור וניתוח להשתלת קוצב לב), ולנוכח כך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. בנוסףuala, בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העבודה שהוא במיחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר, והביע חריטה כנה על מעשיו.

41. בנוסף לאמר, בית המשפט מוצא לשקל את האמור בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. כך, וכעולה מتسקרי שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.06.2022, שירות המבחן ציין כי בעניינו של הנאשם עליה צורך בהעמקת האבחון בתחום ההतמכויות ומשכך, התבקשה דחיה של כמה חדשים; וכך, מتسiker שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 08.09.2022, התרשם שירות המבחן כי בעניינו של הנאשם **טיכון להישנות התנהגות פורצת חוק**. להתרשומו זו הגיע השירות תוך שהביא בין מכלול שיקולי את התרשומותיו כי הנאשם **מערך אישיותי בלתי יציב המתקשה להתמיד במסגרות פורמליות ומגלה קושי בהתמודדות יעליה עם קשיים**; הלה מטשטש את הקשיים העומדים ברקע לשימוש בסמים וביצוע העבירות על ידו; הנאשם אוחז בעמדות הנוגנות לגיטימציה לשימוש בשםך דרך התמודדות עם קשיים; וכי **עליה אינדיקטיה** לקיומה של הפרעת שימוש בסמים מצדו של הנאשם המצריכה בירור מעמיק והפניה לטיפול מתאים. בכל הנוגע לטיוכו השיקום, התרשם השירות כי מדובר בנאשם הנדר עבר פלילי, המועוני לעורר שינוי נורמי בחייו; וכי הלה **משקיע מאמצים בהתערבות בחברה, בצרפתית ילדי ודגה לצרכיהם** (ענין שהערכת השירות מחזק עדויות נורמיות ושינוי חיובי בדףו). עוד עדכן שירות המבחן כי **הנתם לא הגיע לשתי בדיקות שתן שאליהן** הוא זמן ואילו בשתי בדיקות שתן נספות שנערכו **לנאשם נמצאו שרידיו סם**. עוד מסר השירות כי בהמשך הלה מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסם. וכך, מتسיקו של שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 30.01.2023, מסר שירות המבחן כי בפגישה שנערכה עם הנאשם הלה מסר כי הוא לא התכוון לophobic בסם וכי הוא גידל את הסם על מנת לחסוך בעליות, ההליך הפלילי והתערבותו של שירות המבחן בהליך הינו גורם מרתקיע עבורו, וכי הוא חש שנהג בטיפשות והוא מביע צער, בושה וחרטה על מעשיו. עוד מסר הנאשם כי הוא החligt להפסיק את השימוש בשםך וכי **הוא אינו זוקן להתערבות טיפולית בתחום הסמים**. בסופו של תסוקיר, סבר שירות המבחן כי בהינתן העובדה כי הנאשם נודע עבר פלילי, המתפרק באופן תקין בדרך כלל, ועל החשש כי הרשעה עלולה לפגוע באפשריות תעסוקתו בעתיד בין היתר בתחום הנהלת החשבונות, יש לבקר בעניינו את הפן השיקומי ולהורות על ביטול הרשעה ועל השחת ענישה בדמות של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות (כל ש מצבו הרפואי של הנאשם ואפשר זאת).

42. לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי המלצה זו של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף הتفسרים, ולא כל שכן, עם חומרת העבירות המוחוסת לנאשם. עוד ובזהירות הנדרשת אומר שהראיה לכך שירותי המבחן שם לנגד עניין במקורה הנדון אך ורק את האינטראס האישית של הנאשם, הינה המלצה העונשת שמרוחקת מרחוק ניכר מדיניות הענישה הנוגאת במקרים מסווג זה וחורגת לכולה ממתחם העונש הוהל שנקבע על יד. קשה להلوم פער כגון ذה ויש בו משום התעלמות כמעט מכך יתר שיקול הענישה (הדברים אמרוים כמובן מבלתי שבית המשפט ישים עצמו בנסיבות המבחן, וברוי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא

לנכון).

43. ברוח דברים אלו, נתתי משקל לכך שהנאשם שיתף בסופו של דבר פעולה עם שירות המבחן והגיש בדיקות שתן נקיות מסמך. ואולם, **לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיים אותם שיקולו שיקום כבדי משקל שהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקללה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי**. אכן, בדברי הנאשם, אף שירות המבחן סבר בתסקירותו המסכם כי אין מקום להתערבות טיפולית בעניינו של הנאשם בנושא הסמים. ואולם, דברים אלו אינם עולים בקנה אחד עם האמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 2022.09.08, הימנו עולה כי לנאים **זזקות טיפוליות בכמה מישורים** ובהם, במשור התעסוקתי - בשל מערכ אישיותו בלתי יציב המקשה עליו להתמיד במסגרות פורמליות תוך שהוא מגלה קושי בהתמודדות וUILLA עם קשיים; ובתחום הסמים - עת הלה מטשטש את הקשיים העומדים ברקע לשימוש בסמים וביצוע העבירות על ידו, העמדות שבן הוא מחזיק הנונטוות לגיטימציה לשימוש בשם כדרך להתמודדות עם קשיים, ושל האינדייקציה לקיומה של הפרעת שימוש בסמים המצריכה בעניינו בירור עמוק והפנייה לטיפול מתאים.

44. הנה כי, נדמה כי המדבר ב"**ニיצני שיקום**" בלבד וכי לנאים עוד צפואה דרך טיפולית ארוכה ובהעדר השלמת הליך השיקום עודנו מוקן החשש שהוא יחזור לעבר עבירות מתחום הסמים, מה שבתווך עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות וזאת לאור דפוסיו המכשילים.

45. יתר על כן, אף אם הייתה קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממש לכך (וaineni קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסיטה לקללה ממתחם העונישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40(א) **לחוק העונשין** - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקללה ממתחם העונישה **משיקולו שיקום** - בלאן "רשאי" ולא "חייב".

46. כאמור, יש לנகוט בנסיבות בכל הנוגע לסתיה ממתחמי העונישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השני שעבר הנאשם נתן אותו בהתאם במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון **באיזה שלב של הליך השיקומי מצוי הנאשם**, וכי רק במקרים **נדירים** שבהם קיימים סיכויים שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינתו יצא מן הכלל - לסתות ממתחם העונש ההולם (ראו והשו, [ע"פ 1229/19 יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 01.07.2019)). מה עוד, **שלא בכלל מקורה שבו הליך הטיפול מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין**. אחרת, נמצא כי החרג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזר את העונש בגין מתחם העונישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העונשה (וראו לעניין זה, [ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני](#) [פורסם ב公报] 27.04.2022)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניתרת, אינטרס השיקום אינו בבחינת חיזות הכלל, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי עונישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בעונישה, לאחר תיקון 113) והרעתה (ראו והשו, [ע"פ 1521/14 יוסף אלפקייר נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 16.09.2015); ורע"פ [4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报] 24.05.2016)).

47. ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "**ニיצני שיקום**" יהיה גם יהיה כדי להביא להקללה בעונשו. לשון אחר, אילולא שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא השחת עונישה ברף הגבווה במסגרת ממתחם שקבועתי לעיל.

48. **ומן התם אל הכא**, משנתתי דעתני למכלול הנسبות שאינן הקשורות לביצוע העבירות, ובכל זאת להגלו של הנאשם ולהיותו חף מהרשעות קודמות; לעובדה כי הלה הודה במיחס לו ולקח אחריות על מעשיו; ומשהנאשם מסר לאחרונה בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש הרואוי אשר נקבע על ידי.

49. בכל הנוגע לרכיב פסלת רישון הנרגינה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאים בעל עבר פלילי חף מהרשעות קודמות, וביחוד בשים לב לגילו, למצוותו הבריאותי ולכך שהלה נגמר לאחרונה פיזית מהשימוש בסם, מצאתי כי ניתן בזה הפעם לכלכת לקראותו בפן זהה ולהסתפק בפסקת רישון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבאונישה, הרי שבית המשפט ישייט על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו ילקחו בחשבון גם

מכלול מאפיינו החזובי של הנאשם, כפי שפורט לעיל, אף הפגיעה הכלכלית שצפיה להיגרם לו כתוצאה מעונש המאסר לRICTSI בעבודות שירות אשר יושת עליו.

50. מכל המקובל לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל, שירצטו בעבודות שירות.

בהתאם כאמור בחומר דעת הממונה על עבודות השירות מיום 23.04.2023, הנאשם יחל ברICTSI המאסר ביום 31.07.2023, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה בישיבת ההסדר נווה דקלים בכתבות: הנביים 44, אשדוד במהלך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות התאפשר בחוק העונשין. על הנאשם להתייצב לרICTSI המאסר במפקחת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות במועד הנקבע בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

בנסיבות הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאים, ככל שיידרש. מוסבר לנאים כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולRICTSI יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. צו מב奸 של שירות המבחן למשך שנה מהיאם.

ובגרהה לנאים שטיבות שיטוף הפעולה עם שירות המבחן, והמשמעות של אי עמידה בתנאי צו המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עברו כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסווג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם עברו כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסווג עונן.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבhem בתוך 30 ימים מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מעבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעbor שלושה ימים מעת גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות אחד מהתדריכים הבאים:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או.

במרכז שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592-073-2055000.

בזמןון בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יצחיר על התחייבות כספית על סך 8,000 ₪ שלא עברו כל עבירה בגין פקודת הסמים המסוכנים, וזאת לתקופה של שנתיים מהיאם.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי שלא עברו כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיאם.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

מוראה על השמדת המזג - סמים, בכפוף לחולף תקופת הערעו.

מוראה על השבת הפלפון מסווג סמסונג - לידי הנאשם.

עמוד 9

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירה בニיגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

הובחר לי, כי ככל שאעbor כל עבירה בニיגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום, אזי יושת עלי סך של 8,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפנִי את התcheinבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כאמור בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשפ"ג, 21/06/2023 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא